

Sy-li spēwał,
Pilnje džélaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džélaš
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzelske łopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjez knihiczišczerńi w Budyšinje a je tam ša ščtwórtlětnu pschedpłatu 40 pj. dostacž.

Sswjedžen šwjateje Trojizny.

4. Mójj. 6, 22—27.

Araronowe žohnowanje, kóž je wón po Božej pschifasni israelski lud žohnował. To žohnowanje, kotrež šo nam kóždu njeđzelu šobu domoj dawa — srošymimy tež, ščto wono nam praji? Wono nam pschedsnamjenja, kaš naš trojenicžki Bóh pschewodža se šwojim požohnowanjom po wsčěch našchich pucžach.

Škutk trojenicžkeho Boha k našchemu šbožu:

1. wodženje Boha Wótza;
2. hnada Boha Šsyna;
3. škutkowanje Boha šwjateho Ducha.

1. „Tón Knješ požohnuj tebe a šwarnuj tebe.“ Wodženje Boha Wótza wobšteji w tym, šo wón dobre dawa a šle wotwobročža. Wótž je lubosć. Lubosć pak dawa, šo šobudželi, woprnje. Araron dyrbi wošadu požohnowacž: Tón Knješ požohnuj tebe! Ščto pak reka žohnowacž? Niz jeno šbože pschecž, ale tež dacž. Žohnowanje šo naloži w myšli pschisporjecž. Šdyž Bóh Abrahama požohnuje, reka to tak wjele, šo je jeho bohateho čžinił na čžělnych a duchownych kublach. Nješšmy šo tež teho žohnowanja šwjěšeli? Njedyrbimy wušnacž: Ša wěrju, šo je mje Bóh štworil a wsčědnje šastara? Š temu je nam poknosć duchownych a čžělnych kublow wobradžil, šo dyrbimy špěwacž: Njeh Bohu džakuje šo wutroba wsčěch ludži.“

Alle niz jeno dobre čže nam Wótž dacž, ale tež naš wobarnowacž, wobarnowacž pschede wsčěm šlym čžela

a dušche. Wón naš wobarnuje, šo do škaženja njepadnjemy.

2. Hnada Boha Šsyna. „Tón Knješ roššwěcž šwoje woblicžo nad tobu a budž tebi hnadny.“ Šdyž něčto šwoje woblicžo nad nami roššwěcži, šo jeho wócžto blyšcžzi a wón na naš pschecželnje hlada, my mamy dowěrjenje k njemu. Tak je Bóh Wótž we šwojim Šsynu, kiž je jeho podobnosć, pschecželnje na naš pohladał a štrowil. W nim je nam šthadžalo šlónčžko prawdosćže. W tym šlónčžku dyrbimy šo kupacž, šo wot njeho roššwěcžicž dacž. Temule šlónčžnemu šwětku njedyrbimy šebi wot nikoho šacžmicž dacž.

A hnadny čže nam Šsyn Boži byčž. Kaš šebi to čžlowjekojó wyšoko waža, šdyž jim kral nekajku hnadu wopokáže — to njetrjeba rjad byčž, jeno šo je pschecželne šlowo, pišmo. A ščto to reka, šdyž kžěžor šlóstnikaj hnadu wopokáže, šo jemu kžostanje špuscžzi? Njese nam to Boži Šsyn we wjele wysšcžej měrje wudžělił? Wón čže nam wodacžže hrěchow, žiwjenje a šbožnosć dacž. Š hnady!

3. Škutkowanje šwjateho Ducha. Škryštuš je se šwěta šchol, dokonjawschi šwój škutk wumožjenja, ale wón je šastupjerja šawostajil, šwjateho Ducha. Tón Knješ pošběhń šwoje woblicžo na tebe.

Šdyž něčto šwoje woblicžo na naš pošběhnje, wón naš wobkedžbuje, šo šo jemu š woczow njeshubimy a šo njelabludžimy. Tak šwjaty Duch na naš hlada. Wón naš powola, roššwěcži, wušwecžzi a šdžerži, kaš wón žyle ščesćžžianštwó na šemi powola, šhromadži, roššwěcži, wušwecžzi a pschi Šesom Škryšcžže šdžerži w prawej

jenatej wěrje. Szwjaty dyrbi nam bycz, kaž našch Sbožnik wupraji; prawy wuczet, wodzet, troschtar, řudnik na našchich duschach.

A daj tebi řwój mēr. Po tym řteji najhlubše ředženje dusche, niz jeno wot džeczi Božich, ale tež wot řwětnych ludži, jeno řo jón czi po wopacžnym puczu pytaju. Prawy njebjeski mēr dusche, jenicžki balsam troschta řa našchu wutrobu dawa Řhryřtuř pšes řwjateho Ducha. Wón móže řam řmērować, hdyž řwjaty Duch ř nim nutščehnje, kaž něhdy hoľb do Noachoweho řaschcža ř woliowym łopjenom mēra.

Řroschmy, řo by řo řohnowanje trojenicžkeho Boha bohacže na naš wulako.

Řamjen.

Wērnywustacže.

Hłós: Ja z njebjes dele řikhadžam —.

Do Boha Wótza wēriny,
Pšes Řhryřta jeho džeczi řmy;
Wón řtwori, řdžerži, wodži naš
A řastara wřchčch kóždy cžař.

Do řesom Řhryřta wēriny,
Wón, Bóh a cžlowjek rodženy,
Ře řa naš wumrjek na řchřžu,
Řam wotamtnyk pucž ř řiwjenju.

Do Szwjatoh' Ducha wēriny
A jeho Boži tempel řmy;
Wón ř Wótza, řsyna wulhadža,
Řařch troschtar je, naš wuřwjecža.

Szwjedžen řwjateje Trojizy.

S dženkniřchej njedželu řwjeczi řchescžijanska řrkei řwjedžen dopomnjecža na wřchitke njewurjeknjomne řohnowanja, ř kotrymiž naš trojenicžki Bóh jako Wóczez, řsyn a Duch wobhnadžuje. Řam wřchal je to, kaž tež tak wřchelake druhe, potajnosčow-pokna wucžba —, ale dyrbjeli tehodla nad jich wērnosčžu dwēlowacž? — my džē tež njewopřchijamy, řak móže ř maleho, řēdma widomneho řymjeschta wulki řchtom nastacž, a ř cžorneje řemineje pódny tyřazora barbna pycha řwētkow wubiwacž, a njebudžemy tola nad tym dwēlowacž, řo je temu tak, — tež niz dwēlowacž, řo je našcha duschy ř cžēlom we wobřtajnej wotmēnjazej džēkawosčzi, runjež to njewidžimy a njewopřchijamy, řak móže řo to řtacž. — Tak dženk: Trojizy bóřřkeho bycža njeřamóžemy řebi wuľožicž, ale wēricž to móžemy, přchetož to džē widžimy, řo řo Bóh w kóždym wofomiku nad řwētom a cžlowjekami jako Wóczez wopokafuje, řiž je wřchčch řtworjenjom řtworicžel, řdžeržer a wobřnježer a wot wacžki w pšēche řacž ř jandželam w njeřju wřcho wobarnuje, — to wēmny, řo wón we řwojei njewuprajnej řmilnosčzi a miľosčzi nočze, řo by něčtó řhubjeny byl, ale řo bychu wřchitžy ř pšnacžu wērnosčže přchichli; řo je tehodla řižom ř wótžam pšes pšetow řēcžal, řo je řo w cžēle řjewiľ jako řsyn Boži a cžlowjestwo wot cžēmnosčže hřčha a přchiwēry wumohľ a ře řobu řamym wujednal, — řaj, nam je wobřbožaza wēřtosčž, řo wón, doľež řwojich džeczi řľabosčž řnaje, jako řwjaty a řwjecžazy Duch řo po nim řadazy cžlowřkim duscham řobudžēli a jako troschtar w řemřkej nury, jako radžicžel w dwēlach a řtarosčžach, jako njebjeska mōž w hodžinach řpytowanja tym bliřko je, řotřiž jeho pytaju. Řaj, trojenicžki Božo, řy řy Bóh, řotryž

řaneho runjecža nima, řy řy bohathy na řnadže, řohnowanju a ľubosčzi, přchetož ř twojeho jenicžkeho bycža přchidže wřchitkon dobry a doľonjany dar.

F.

Szwjata řchescžijanska řrkej.

„Wy sčē tón wuzwoleny narod, to kralowske mēřnistwo.“ 1. Pētra 2, 9.

Řarodo, řy wuřwoleny,
Řslub řwój ř Bohom wobarnuj;
Řemu ř řľužbje pōřwjecženy,
Řa řwój domřhóđ pohľadu.
Řchtož je horkach, pytaj jeno,
D to teho hóđno je;
Řemu řbožu prawe řjeno
Řichťo dacž tu njemóže.

Řiž řy řarřy pōwiřcheli
Řa wjerby řcže w Babelu,
Řimicže je, řo přchewodželi
Řyřchcže řhērluřch w řionu!
Řswēta řakosčž našche řbože
Řjeřamóže řadžēwacž,
Řřchetož řy řmy džeczi Bože,
Řchťo chřyl nam to pravo wřacž?

Řorkach, Wótzu na prawizy,
Řidžecž budža řesusa
Ř jeho řwētkym bľyřchcžu wřchitžy,
Řotřiž wērja Sbožnika.
Řón něťk do wēcznosčže řnježi,
Řožu řrařnosčž wuřřwa;
Řřchitko w jeho ruzy řeži,
Ř kralom wón je bjes řónza.

Řorkach drje, a tola ř nami,
Řdyž řo ř njemu wolkamy,
Řak řo njeřřmy řenje řami,
Řle přchezo přchi nim řmy.
Řón naš řpřožnych wolkřewuje,
Ř troschťom, mērom napřelnja,
Řwutrobny nam pōžohnuje,
Řawa mozy řiwjenja.

Řorkach, řeli přchewinjemny,
Ř paradisu řiwjenje
Ř řrónu řkotei dořtanjemny,
Řjeřřkōncžneje řbožnosčže.
Řanna njebjes dusche řľodža,
Řiž řim řnada hotuje;
Řam řo ř jandželemi wodža
Ř jařnych řonach wēcznosčže.

Řorkach řteja napřřani
Řořich řnihach řiwjenja
Čzi, řiž Řhryřta ľubowani
Řēchu tu bjes přchēřtacža;
Řad řo po nim řjenowachu,
Řjes džřwa na wuřmēchř —
Čym něťk bēľu drašťu dachu
Řřchēđ řrónom w řrařnosčzi.

Wona bu psched domski bud, psched schoharja a schoharfu, powołana a stajena a jej wunamt pschepytanja jejneje kchinje powjedzeny. Wona wobkrucozowasche swoju njewinoscz, sforzesche a plakasche; ale namkana papjerka hwedczesche pschecziwo temu. Saczrunje chyziche schohar mitoscz sa prawo placzicz dacz a jej wodacze flubi, hdyz so rostacza polna wusnaje, scto je s tymi druhimi kradnjemy pjenjesami czinika; dha to schoharfa njepschida a to tež tehodla niz, dokelz Maruschka stajnje přejesche, so je hdy pjenjesh braka.

Na symnym dnju novembra bu s małym brēmjeschom, w kotrymž bě džěl jejneho wobšedženstwa swajany, wuhnata s hrodu Dubowczina, w kotrehož jnym rōzku so schoharjowe wobndjenje namaka. Druhi džěl jejnych smachow skhowa schoharfa, dokelz mēnjeshche, so ma so psches to jich schodowanje sarunacz.

Skradzu wustupi schohar sady s dwora won, hdyž pucz nimo wjedzišche, po kotrymž mējeshche Maruschka czahnycz a kotryž do Morawza s wujej Broniszej wjedzišche. Wōn posliczi jej wolmjane wodzeczce a toleť pjenjes, a nusowasche ju, so to wsja, tež wobkrucozi jej, so je zyle wot jeje njewinoscz pschewedczeny.

Wōtije plakajo padze wujej wokoło schije a chyziche so jemu dzakowacz; tola rēcz jej sapowjedzi, so njemōzesche ani kłowczka prajicz.

Lēdma bě nētotre hodziny po swojej drōsy czahnyka, nastajakostne knēhowe njewjedro a satraschny mjeczal a wējenza, psches czōz budzišche kōnz wsacz dyrbjača, njebudzišche-li tamny bur s Morawza pschijel a ju siromu s jeje wujej pschijesl.

W domje schoharja pať rosčesche njemēr a swada džēn wote dnja. Džēlczi rosčeschtej, ale niz s wjeshelu starisheju; pschetož jeju njepoczinki naczinichu nanaj wjele starosczce a maczeri so Serja se kłowami napschecziwjesche a spjeczowasche a hnēwasche ju psches njepokluschnoscz. Seje khlōšchczce nuschlowanje pschinješe jej žadławu, bolostnu kmjercz. Wona bě derje sawaleny a wobarnowany bēly proch wuflēdžika a sa drobny zofor mēka a tōjšcho wot njeho sšēdka. Bē pať byl jēd. Pomoz njebē mōžna a tať wumrje Serja 10 lēt staro.

Ssyna pōžka nan, 12 lēt stareho, na wjchschu wuczērnju abo gymnasium do bližicheho mēsta. W přēnich wjeshichych přōšdninach druhého lēta pschindže wōn, kaž hewal husto, domoj. Po czāku pať so shubi a njepschindže wjazny domoj a njebu tež w mēscze namakany a nadehdženy. Kłowna pokadniza bē wotewrjena a psches 200 toleť s njeje wuwatych.

Dwē lēcze psched tutym srudnym podawkom bē Wōh starischimaj sažo holeczo wobradzil a dsasche so, so budže hnadny Wōtz psches tute džēczo wobeju na lēpschi pucz pschijesl.

Tola rospad jeju sboža bē psched durjemi. Wot lēta s lētu bē so dołh pschisporjak; a dołžnižny naddēhowachu schoharja džēn wote dnja.

Hischczce njebē džowcziczka 3 lēta stara, pschindže na jene dobo powjeslcz: schohar je so w rēžny, pol hodziny wot Dubowczina bēžazej, satepil. Na brjosty pschi jara hlubokim kōtlisheczu namakachu jeho czapku, dychaczne knižki a dwōjnu mału tšēlbu abo pistolu. Sena rokka namaka so hischczce natykana, druga pať wutšēlena. Wschitzy mēnjachu, so je so na nahly brjoh stupil a s pistolu satsēlik — a je potom do rēki padnycz dyrbjač. Sacz pať tež jeho wschudže pytachu, njebu jeho czēko tola namakane.

W semjanskej pokadnizy brachowasche wjele pjenjes a schoharzny wsachu dołžnižny s wjeshcha wschitke jejne wobšedženstwo.

Kaž stejesche a džēsche a sctož mōzesche w korbje na khrībjeccze dale njescz, to jej wosta, jako hrōb Dubowczin s tšilētnej džowcziczku wopuschczi.

Hdyž dyrbjesche nētk swoju nohu stajicz a sčozicz?

Nan, macz a jena šotra bēchu wumrjeli a poslednej šotšje

bēschtej w khdobje žiwej; tež bēchu dawno hižom pschefory mjes šotrami nastake, kotrež je džēlachu.

Šhwilu rēczesche so w Dubowczinu a wokolnosczji wschudže wot schoharjowej swōjbe a jeje pōdehdženyach. Po krotkim czāku bē wšcho sabyte a nihto njestarasche so wjazny wo maczer a džēczo. — — —

(Pschichodnje dale.)

Najwyschsha kafein.

Šan, jedyn tych dwanaczoch wuczobnikow Šhrystušowych, pschinješe swoju starobu na jara wjshoke lēta, štoro na sto lēt. Naposledku njemōzesche dla wulkeje kłabosczce khdžicz. Duž pschindžechu bohobojajni mlōdženzōjo, šadžichu jeho na štoł a donješechu jeho do šhromadžisny. Wōn drje wjele wjazny prajicz njemōzesche, to jene pať rjekny: „Džēcžatka, lubujcze so mjes šobu.“ A jako so jeho wopraschachu, czehodla jeno pschezo s temu jenemu napomina, wōn wotmolwi: „Tať chze našch Šbōžnik mēcz. To je jeho najwyschsha kafein, do kotrež je wschitko druge šobu wobšamknjene!“

Wschelake s bliska a s daloka.

* 5. junija mējeshche wubjerl sa krala Albertowy fond swoje lētnē poschēdenje. 3 wudowam sahe semrjetnych šerbškich wuczeryow mōzesche so sažo 120 hrimnow rosčžēlicz. Pschecz by bylo, so by so wōšebje wot wuczēškeho stawa psches šbērtu na to džēlako, so by so fond powjeshčil a s tym tež lētna daň rostka.

* Šsrjedu po šwjatkach mējeshche popōdnju w 4 hodžinach kłowna šerbška přēdarška konferenza swoje nalētnē sšhadžowanje w „Šserbškim Domje“ w Budyschinje. Šnjes farat lic. Wrošak wotewri šhromadžisnu a spominasche s dzakomnymi kłowami na njeboh knjesa fararja lic. Šencza w Šetlizach, kotrehož je tōn Šnjes psched krotkim wotwołak. Šednasche so potom wo šwjedzenjach. Wot wōšebiteho šwjedzenja sa swontowne mišionstwo so wothlada, ale budža so wot knjesow fararjow Šschizana a Domaschki mišionške hodziny we wōšadach tu a tam džeržecz. Š džiwanyom na to, so Wōže kłowo nētko swoju wutrobnu mōz na dušchach našchich wojakow wopokasuje, a woni šebi žadaja po Wōžim kłowje, so wupraja, so njeshmēlo so wothladacz wot bibliskeho šwjedzenja, a postajichu so Škatežy sa bibliske šwjedžen, hdyž hischczce žadny tajki šwjedžen byl njeje. W tej myšli so tež na to pokasa, so by spomōžne sa našchich šerbškich wojakow bylo, jim porjadnje nēhdže kōždej 2 njedželi „Mišionški pošol“ a „Pomhaj Wōh“ won šlacz, sctož powšchitkowne pschihlošowanje dosta. Žadanje so wupraji po nowych přēdarškich knihach wo šczenjach, a knjes farat em. Šrygar na so wsja, šestajecz s czisheczu žiwjenjebēhi našchich šerbškich šhērlušcherjow. Tať šmy sažo jednali wo duchownych naležnosczach našchich šerbškich wōšadow. Wutrobny džak knjesej fararjej lic. Wrošakej, kotryž w šnatej žiwosczji nasche rosšmōwjenja wodžesche.

„Pomhaj Wōh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale je tež we wšchēch pschēdawarňjach „Šserb. Nowin“ na wšach a w Budyschinje dostacz. Na sctwōrcz-lēta placz wōn 40 pj., jenotliwe czisla so sa 4 pj. pschedawaju.

Zamolwity redaktor: J. Gólč.

Čisčēř a nakladnik: M. Šmeleř.